

Ramon Busquets i Riera (Barcelona, 20-3-1936). Impressor de professió, té el negoci, la Impremta Busquets que fundà el seu pare Emili l'any 1949, al carrer Ricomà de Granollers. Jubilat ja des de fa uns quants anys, segueix vinculat encara a un projecte que, com tots els relacionats amb el sector de les arts gràfiques, va conèixer moments millors degut als constants canvis que s'hi produeixen. A la seva impremta van treballar en els temps de bonança una quinzena de treballadors, entre els quals en Josep Bover, el Rapsode del Vallès, que hi ha estat durant més de 50 anys. Durant aquests passats dies de Nadal les postals de felicitació han tornat novament a formar part de les comandes realitzades per la gent, però no en la mesura ni quantitat que es feia fa uns anys. Des de la seva

fundació fins ara, aquesta impremta formava part del grup representatiu d'empreses antigues del sector (Carreras, Ulldemolins, Ramos, Cucurella, Roca, Gràfiques Garrell...) amb les que ha comptat Granollers. Es tracta d'una feina, destaca en Ramon, que li ha permès seguir la vida diària de Granollers, comarca... a partir de les diverses activitats que han realitzat per a empreses, comerços, entitats... com ho demostren les feines que van fer per a l'empresa Jabones Camp tot fent les caixes d'Elena, Elenil, Colón... o la impressió de la revista Vallès Deportes durant uns quants anys. En Ramon, que ara viu a cavall entre Pineda i Granollers, està casat amb Rosa Albert, amb qui té tres fills: l'Esther de 49 anys, en Ramon de 48, i l'Imma de 44.

XAVIER SOLANAS

IMPREMTA BUSQUETS

Ramon Busquets

Com ha anat la campanya de Nadal a la impremta?

Aquesta era una pregunta més apropiada ara fa uns quants anys, quan a la impremta es feien bàsicament postals de Nadal, targetes, talonaris... Actualment les coses han canviat i aquest tipus de treballs ja no és tan principal, ja que oferim d'altres serveis a empreses, indústries, botigues, particulars...

Porta tota una vida en aquest espai del carrer Ricomà.

Vaig començar als 14 anys amb el meu pare Emili, que em va demanar que fes una mica de tot: escombrar, netejar les màquines, fer recados...

Com era aquella impremta?

Eren els anys de les restriccions i dels grans invents artesans per a fer funcionar les màquines. Hi havia un parell de Minerves i una d'elles anava a pedal. Hi havia també una guillotina de 50... Es feien tota mena de treballs.

Alguns que recordi especialment.

Nosaltres vam fer i servir durant molts anys les caixes de sabó per a l'empresa de Jabones Camp. Aquí es van imprimir i dissenyar les primeres caixes d'Elena, Elenil, Colón... Havíem arribat a fer 10.000 caixes diàries. Impreses a dues tintes, troquelades i enganxades. Però... l'empresa Camp es va estendre arreu d'Espanya i no donàvem l'abast. I també vam fer durant uns

anys la revista Vallès Deportes, amb la responsabilitat que això comportava per no fallar cap setmana.

Més projectes.

Recordo també amb especial estima els llibres i guies que vam fer per a l'Editorial Alpina del Dr. Salvador Llobet.

Això vol dir que devien de ser molts treballadors.

Havíem arribat a ser una quinzena en totes les instal·lacions i vam ocupar tant la planta baixa com el primer pis.

Quan va prendre vostè el relleu?

Els anys 60, tot just després de casar-me. A Granollers hi havia aleshores impremtes molt importants: Carreras, Ulldemolins, Ramos, Cucurella, Roca, Gràfiques Garrell, la dels Pares Franciscans...

Ara en resten només unes quantes.

Cada dia menys. Hi ha molts canvis al sector.

Què va aprendre del seu pare?

El meu pare era un gran mestre impressor. En sabia molt i això es notava en la qualitat de les feines que feia.

Quina és la feina que més han dut a terme?

Durant un temps vam fer moltes estampes de comunitat, participacions de casament, targetes de visita... Tot això, però, era un més a més, ja que el més important i bàsic és la feina que

"Granollers ha tingut un sector gràfic molt potent"

fem per a les empreses, botigues amb catàlegs, albarans...

Diuen que el sector de la impressió està tocat.

Ara tot està molt en decadència. Actualment la gent i les empreses fan comandes més petites, d'acord amb les seves necessitats. Es treballa més el dia a dia.

La revolució en la impressió té nom de digital

Per a segons quins treballs el digital és un gran avanç, però l'offset aguantarà encara uns quants anys. El sector ha passat i passarà per nous reptes i tots s'han d'afrontar. La prova és que només cal pensar en aquells temps en què es feia tot amb la linotípia, ara ja tan llunyans.

Satisfet amb la tasca realitzada?

Molt. Aquí a casa s'ha treballat sempre amb entusiasme i esperem seguir-ho fent durant molt de temps, ja que el negoci segueix vinculat a la família a través dels meus fills, en Ramon que té cura de la impremta, i l'Esther que es fa càrrec de l'administració.

La impremta Busquets és al mateix lloc (carrer Ricomà de Granollers) des que la va fundar l'Emili Busquets el 1949